

Detronarea regelui

Lucian Ciuchiță

Detronarea regelui/2021
Copyright @Lucian Ciuchiță
Copyright @LITERPRESS PUBLISHING 2021
*Toate drepturile rezervate,
inclusiv reproducerea de fragmente din carte*

LITERPRESS PUBLISHING
Str.Brebu, nr.3, sector 2, București
Email: Literpress@gmail.com
Magazin virtual: www.literpress.ro

Editori coordonatori: *Coman Iasmina, Drăgan Milica*
Redactor: *Andreea Oana Duduman*
Grafica coperta: *Hayalperest*
Tehnoredactare: *Cristian Negoii*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CIUCHIȚĂ, LUCIAN

Detronarea regelui / Lucian Ciuchiță. - București :
Literpress, 2021
ISBN 978-606-95180-8-3

821.135.1

*Orice reproducere, totală sau parțială a acestei lucrări, fără acordul scris
al editorului și autorului este strict interzisă și se pedepsește conform
Legii dreptului de autor*

Lucian Ciuchiță

Detronarea regelui

LITERPRESS, 2021

București

Partea I-a

Invitații la Palatul Sanssouci

Redactorul-Şef

James Ferris, un tânăr jurnalist cu corp athletic și mâini fine, nedeprinse cu munca fizică, cu degete lungi de pianist, abia ce intră în redacția ziarului „Observer”, că fu întâmpinat de o jună secretară, o hispanică de ai cărei nuri se bucurase constant, pasional, aproape de la angajarea ei, până în noaptea trecută, timp de vreo 4 luni și ceva, adică, dacă ai fi întrebat-o pe ea, de exact 13 săptămâni, 3 zile și 6 ore.

Fostă majoretă și de o jumătate de an absolventă a „Williams College”, Maribela Alvares, cu toate că nu era nimeni prin preajmă, așa cum le fusese de la bun început înțelegerea, i se adresează cât se poate de protocolar:

- Domnule redactor-șef, ați primit un colet.
- *Gracias, cariño.*

Nu era nimic compromițător în această apelare, tuturor femeilor hispanice din redacție, indiferent de vârstă și de

felul cum arătau, James Ferris le spunea *cariño*(*iubito*), dar cuprinderea ei bruscă în brațe, ce o făcuse să scape din mâini micul pachet, și lungul sărut ce urmă ar fi putut strica imaginea pe care o aveau amândoi de inabordabili și indiferenți unul altuia, dacă Jacques Vallée, redactorul paginii de sport, ar fi sosit cu doar 5 minute mai devreme.

Cum nu se auzise niciun zgomot de sticlă spartă atunci când coletul primit se lovi de podea, James Ferris nu putea decât să spera că totul era OK.

Nu fusese deloc surprins James să afle că la recepție îl aștepta un colet și nici că pe el era menționat expres să îi fie înmănat personal, acest lucru nefiind câtuși de puțin o premieră, dar trezise suspiciuni faptul că acel curier venise la orele cele mai crude ale dimineții.

Era ora 06:05 a.m., o oră cu totul neobișnuită serviciilor de curierat, mai ales într-o redacție, dar, în ceea ce îl privește, ora se justifica pe deplin prin faptul că avea de aruncat o ultimă privire asupra unui material exploziv dedicat Noii Ordini Mondiale, întins pe nu mai puțin de șase pagini, ce urma să apară în ediția de seară.

James Ferris uitase complet de colet, abia pe la ora 15:00, în intimitatea biroului său, având-o alături pe Maribela, găsindu-și timpul necesar să îi exploreze – firește coletului – conținutul.

Primul lucru care le sărise în ochi amândurora fusese o mască venețiană cu dantelă neagră.

Maribela, care apucase deja să desfacă unul dintre cele două plicuri aflate în colet și să îi vadă conținutul, îi zise cu ton de reproș, de parcă el însuși și-ar fi trimis invitația:

– Se pare pare că ești invitat la o orgie!

– *Cariño...*

– Dar ce crezi tu oare că poate însemna o invitație la un bal mascat? Întrebă mirată Maribela, ținând cu două degete masca cu repulsia pe care nu i-ar fi putut-o produce decât un scutec neschimbat de trei zile.

– *Cariño...* un bal mascat nu înseamnă nicidecum asta...

– Poate în condiții normale, dar o mască *predestinată*, și nu una oarecare, ci una cunoscută desigur prea bine de *cine trebuie...* eu tot cred că este...

– Sugerezi că mi s-a stabilit partenera?

– Normal, tu nu bănuiești asta?

– Înclin să îți dau dreptate... doar în ceea ce privește deghizarea mea, căci ea nu are într-adevăr niciun rost, iar cine mi-a trimis-o știe bine cine se ascunde în spatele ei.

– Deci, îmi dai dreptate, nu?!

– *Bien*, cum aș spune dacă am fi la Paris... dar de ce mi-ar trimite mie cineva o invitație la o orgie? Nimeni nu mă poate acuza a fi participat vreodată...

– Până acum! răspunse înciudată Maribela.

– Bine, dacă ești amabilă... aș putea să văd și eu invitația.

Pe un frumos carton filigranat, alb-perlat, cu litere aurite, imprimate în relief, era scris:

Invitație

Domnule James Ferris, am deosebita onoare de a vă invita în acest weekend la Balul mascat care va avea loc la castelul meu din Green Bay.

*Cu înaltă considerație,
Sir David Martin Hammer*